

ПАРАЋИНАЦ

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Година XIX

Број 43

Мај 2021.

<http://www.paracinac.com/>

**ПАРАЋИНСКА
ПАМЕТАРНИЦА**

**Сећање на проф
Љубишу Јовановића**

СПОРТ

*Удружење Параћинаца
и пријатеља Параћина*

ПАРАЋИНСКА ПАМЕТАРНИЦА

ЗАШТО МОРАВЦИ НЕ СМЕЈУ ДА ИМАЈУ САМОСВЕСТ О СЕБИ?

Пише: Мирослав ДИМИТРИЈЕВИЋ

Долина Велике, Јужне и Западне Мораве, као и Вардара одувек је од протосрбског, прасрбског, древносрбског и србског доба била главна историјска позорница, на којој су се одвијали сви најважнији повесни догађаји. Тај равничарски коридор и сва источна и западна залеђа ових река и њихових сливова настањивао је највећи србски народ познат у бројним историјским документима као – народ Морава, Морављани, Морхава, Морева, Заморављани, Морвани, Мерехањи (Баварски Географ, „Опис земље и места...“ Србију и Србе назива Мереханима и Морављанима (Merehans, Moravians), по базену реке Велике Мораве), Мери, Маргилани или Морава, Мархана, Мараха, Марус, Маргус, код грчких писаца и као Маргианис, код неких источних народа још као Мархава, Мерехенс, а Иродот (Историја 1-2, Матица српска, Нови Сад, 1980.) ово име помиње као Хамургиес. Грци ту земљу и народ помињу и као "Аморхеис", па је тако је краљ племена Дервика, назван краљем Аморхеоса што је преличено име Заморављана, чије је право име било Морава, а тај народ је потомак Меда, најумнијег, најразвијенијег и најгосподскијег народа овог холоцена, народ који је поставио и темеље савремене цивилизације.

А реке Мораве и народ Морава помињу бројни признати научни ауторитети: Нестор Кијевски (Летопис минулих лета“, Никола Пашић“, Београд, 2003), арапски хроничар Масуди („Златни лугови“, глава XXXIV.), енглески гроф Бјорнштајерн („Географски атлас Индије“), Милан Будимир (Будимир Милан "Грци и Пеласти" САН, Београд, 1950.; „О Илијади и њеном песнику“, Београд, Коларчев Народни универзитет, 1940.), као и: Равенски (Равенски Географ IV,V.), Географ Баварски („Опис земље и места...“), Милош Милојевић („Одломци историје Срба“, репринт, ИКП „Никола Пашић“, Београд, 2003), К. Николајевић („Критички покушаји у периоду од првих пет векова српске историје“ или „Први векови српске историје пре Немањића“, Београд), Билбија (Светислав С.

"Староевропски језик и писмо Етрураца" Чикаго, 1984.; "Загребачка мумија..." Чикаго, 1989.)... Велики народ Морава, из хелмске (балканске) колевке пресељавао се на друга подручја у потрази за новим животним простором, али никада није до краја напуштао своју колевку, као што савремени историчари лажно приказују, и осим племенских имена са кореном Морава, у балканској Великој, Јужној и Западној Морави било је још много племена и родова са другим називима, које ћемо овде набројати, а која до сада, односно протекла два века, нису се смела помињати, сходно тајном анексу уговора на Берлинском конгресу 1878. године и захтевима "бечко-берлинске историјске секте" (Горан Шарић).

ЗАШТО СЕ ИСТОРИЈСКИ НАРОД МОРАВА НЕ СПОМИЊЕ?

У овом истраживању пронашли смо тачно 110 моравских племена, која до сада нису описивана у „официјелној“ тзв. историјској науци ни код Срба, ни код страних историчара. Зашто? 1) Зато што је народ Мораве био највећи и најбројнији народ на Земљином шару (Халкокондило, „Историја Византа“, стр. 14); 2) Зато што је оставио трагове од Тихог до Северног и Атлантског океана, од Балтика до Медитерана, и на северној обали данашње Африке; 3) Зато што и данас у коридорима трију Морава, са сливовима, живи преко 65 посто становништва, односно то је Матица Србства; 4) Зато што је моравски коридор био и остао централна позорница светских збивања; 5) зато што је он „резервисан“ за империјалистичке намере западне Европе, пре свега Немаца, који не одустају од својих освајачких планова према Истоку и Багдаду, а затим и НАТО-алијансе, али и освајачких намера других и „паразитских народа“, који и данас не створивши ништа своје, само отимају од Срба: почев од језика, писма, до територија; 6) зато што је сваки квадратни километар у Морави историјски и археолошки локалитет и доказ старејства србског народа – Мораве. У долини Мораве и у Србији, има више археолошких локалитета него у целој Европи, чији научници одмах „долете“ на неки новооткривени локалитет у Србији, да се ваљда „дограбе“ материјалног доказа за своје нације; 7) због свега тога народ Мораве не сме да зна своју историју; 8) не сме да има развијену самосвест о себи и о свом значају; 9) не сме да се помиње у озбиљним књигама под својим именом; 10) па чак ни у

метеоролошким извештајима; 11) зато све што је моравско и србско, мора да се уситни, атомизира, обезвреди, изврне и изокрене, изврљи истина о њему; 12) и тако већ два века генерације Срба уче лажну или псеудоисторију коју су им пројектовали србски непријатељи (спољни и унутрашњи) и мирно прихватају комплекс инфериорности, да су им преци наводно били „нико и ништа“, иако су потомци царствујућег србског народа, и сви одреда носе божанска имена (С. Филиповић).

Двадесет први век у коме живимо пројектован је у католичким списима врло давно, али се Срби у том пројекту/плану не помињу као народ, нити их има на глобалистичкој географској мапи новог света. Да то није нимало случајно уверава нас и један документ из Уједињених нација, односно енциклопедија „Историја човечанства“ у издању УНЕСК-а (1963/66) у којој нема ни једног историјског трага ни помена о Србима! Свежији доказ је онај из Париза 2018. године, кад се обележавала стогодишњица победе над Немачком, Аустријом и њиховим савезницима, а међу силама победницама у Првом светском рату – Србија се не помиње ни једанпут?! И најсвежији доказ је недавно одавање почаста жртвама Другог светског рата у Пољској (2019), где Срби, па чак ни Руси, нису позвани на тај скуп, као да ми нисмо били жртве нацистичког и фашистичког лудила Хитлеровог и његових следбеника?!

КОЈИ ЈЕ ПРОБЛЕМ СА СРБИМА И ЗАШТО СУ ОМРАЖЕНИ?

Проблем са Србима је у томе што су они чувари општељудских, цивилизацијских и космичких знања, а једини пут спасења је пут знања, каже Сава Текелија. (Ја бих додао и пут вере). (Штампан говор Саве Текелије на националном илирском конгресу у Темишвару, 9. септембра 1790.). Зашто су онда Срби и Моравци тако омражени у свету?

Један врстан познавалац европске историје Миленко Николић сматра да су Срби непожељни као живи сведоци фалсификоване и лажне историје тзв. европских нација и историје римокатоличке цркве.

„Цела историја Европе, приближно до 1650. године потпуно је лажна. У Европи све време од 5508. године пре Христа живео је само један народ – Срби. Онда је за потребе „Рима“ измишљен Страбон, не у 2. веку. н. е. како каже „званична“ наука, већ око 1600. године Христове ере, да нас „обавести“, односно да

измисли како у Европи постоји чак 30 народа, од тога су само два србског порекла и то врло сумњивог. И не само Страбон, и Римско царство је измишљено, јер се никада тако није ни звало, и Тацит је измишљен као „историјски извор“, и Иродот (Херодот) се појавио тек у 16. веку, као наводни историјски извор из 5. века пре нове ере, укратко сви „важећи“ историјски извори Европе су се појавили кобајаги као валидни повесни извори тек од 12-17. века, баш као и Карло Велики и сва његова лажна освајања“, каже Миленко Николић и наставља: „Никада они нису постојали, нити имали те империје, нити се сва та наводна освајања догодила. То је бајка оних „хохштаплера из верско - владарских редова на западу Европе и мегаломанске жеље да одмах имају своју величанствену хиљадугодишњу историју“, тврди М. Николић. (Миленко Николић, „Карло Велики није постојао“ Задужбина Миленка Николића, Београд, 2015.), а то његово тврђење потврђују и највећи историјски ауторитети истините историје, данашње Европе: Г. Л. Гајзе, К. Фистер, Ј. Карст, У. Топер, Лицел, П. Ф. Ј. Милер, Шлецер, В. Камајер, Х. Илиг... „Да се не би сумњало у стару (европску) историју и да би изгледала вероватна, њени ствараоци су измислили више извора и доказа. Тако су приликом измишљања Германа морали измислити Цезара и Тацита, двојицу Римљана (В. Камајер)! Цела историја пре отприлике 1600. г. није вероватна (К. Фистер). Тако, Улфилу нисмо имали, као ни његов Codex Argenteus којим се град Упсала поноси. То је фалсификат, који је настао око 1650. године у манастиру Верден“ (У. Топер, „Библија из Вулфиле“).

Затим имамо следеће научно откриће: „Осим латинског и старови - соконемачка књижевност је одбачена као још једна заблуда владајуће науке.

У бројним појединачним доказима латинску песму саксонског краља Хенрика IV (око хиљаду педесете године нове ере) Г. Х. Пертз и Р. Кепкр су препознали као фалсификат једног хуманисте из 1508. године... При томе не би било само доказано да је наша историјска слика оног времена потпуно погрешна, још горе, да у оно време уопште нису постојали латински текстови, да је онај латински морао бити измишљен“. (У. Топер, „Библија из Вулфиле“).

„За време Карла Великог, па чак ни до 12. века када је немачка књижевност наводно настала (још једном), није било ни немачког ни

латинског језика јер не постоје оригинални рукописи, документа, ни литерарна дела пре 12. века. *Практично, сви документи из тог времена су настали касније... Наш латински је створен тек за време хуманизма* (У. Топер, „Библија из Вулфиле“). Никада није био народни језик, већ „lingua franca“ и измишљени вештачки језик“ (Л. Г. Гајзе, 189). *Латински није тако стар, једва да има 1000 година* (Е. Гобович). Тек у 12. веку је уведен је у римокатоличку цркву, као званични језик“ (Л. Г. Гајзе). (Приредио С. Филиповић, према књизи „Карло Велики није постојао“ аутора Миленка Николића“).

(Наставиће се)

Мирослав Димитријевић

Знаменити Параћинац

Пишемо о знаменитим Параћинцима

Први број гласила Параћинац угледао је светлост дана маја 2001. године. До сада је објављено 42. броја и ово је 43. број по реду. Од самог почетка, врло брзо се усталила рубрика која прати биографије познатих Параћинаца. У почетку се рубрика звала Наши суграђани, а сада је то Знаменити Параћинац. Ако се погледа у досадашњи избор личности, било је ту и родољуба, председника општине, војвода и војсковођа, државника, врхунских лекара, правника и академика, индустријалаца, народних хероја, научних радника, уметника и професора, фудбалера и спортских радника, министара, премијера, дипломата, монаха и авијатичара. Жеља чланова редакције нашег листа, а и великог броја чланова нашег Удружења, је да се настави приказивање биографија и дела истакнутих Параћинаца, при чему треба да се задовоље следећи критеријуми:

- да је личност рођена на територији Општине Параћин, без обзира где је радила и стварала,
- да је личност било где рођена, али да је радила и стварала у Параћину,
- да је својим радом и делом допринела афирмацији нашег града и краја.

У до сада објављеним бројевима приказани су детаљи из живота и рада следећих личности:

Знаменити Параћинци

Светолик Драгичевац	непризнати родољуб
Љубисав Стаменковић	председник општине
Милојко Лешјанин	војсковођа и државник
Миодраг Анђелковић Ђеле	уметник и професор
Вићентије Ракић	научник и педагог
Таса Бизетић	фудбалер и тренер
Др Војислав Маринковић	министар и премијер
Др Миодраг Стефановић	спец. за болести плућа
Бранко Радовић	архитекта
Томислав Живановић	правник и академик
Влада Теокаревић	индустријалац
Ђорђе Качунковић	фудбалер и тренер
др Властимир Матејић	научни радник
Бранко Крсмановић	народни херој
Михајло Миле Недељковић	инжењер
Никола Корбутовски	књижевник
Јован Петровић Ковач	тополивац у српској војсци
Димитрије Маринковић	Министар, Државни саветник и председник Сената кнежевине Србије
Др Професор Рајко Лешјанин	професор права, ректор, министар и кнежевски намесник
Милоје Лешјанин	дипломата и правни писац
Живојин Деспотовић	Први параћински авијатичар
Адолф Минх	један од утемељивача индустрије у Србији
Господар Велислав Станојловић	Члан правителствујућег совјета сербскога и дипломата
Војвода Кара Стеван Браћа Орловићи	војвода трешњевички војводе
Свети Роман Подјухорски	српски монах чудотворних моћи
Цреп Вукославић	властелин и војсковођа кнеза Лазара
Илија Барјактаровић	параћински војвода
Момчило Поповић Озрен	народни херој
Илија Гојковић	српски генерал и министар војни у влади Краљевине Србије
...	...

Овом приликом смо поновили о којим смо познатим личностима из Параћина до сада писали. Овај низ познатих личности треба наставити и ми позивамо чланове Удружења и све заинтересоване да се укључе у избор личности о којима ћемо писати.

Позивамо чланове Удружења, али и све друге, да својим предлозима и текстовима, које треба да доставе редакцији гласила Параћинац, допринесу даљем приказу рубрике Знаменити Параћинац. Унапред се захваљујемо на сарадњи.

У сећању

**ЉУБИША ЈОВАНОВИЋ, професор
1945. Рашевица - 2021. Београд**

На православни Божић, 7. јануара 2021. Лета Господњег или 7529. године по најстаријем српском коледару/календару, исходио је са овоземаљске равни Љубиша Јовановић, професор, књижевник, српски домаћин, пажљив супруг и брижан отац, наш колега, добар друг и одан пријатељ. Отишао је најбољи међу нама.

Љубиша Јовановић рођен је 1945. године, од оца Десимира и мајке Радмиле, у угледној породици, у селу Рашевици, са запада ушуканој и заклоњеној обронцима Јухора, а лицем окренутој ка плодним њивама и топољацима око Велике Мораве. Ту је провео детињство о коме ће много година касније писати.

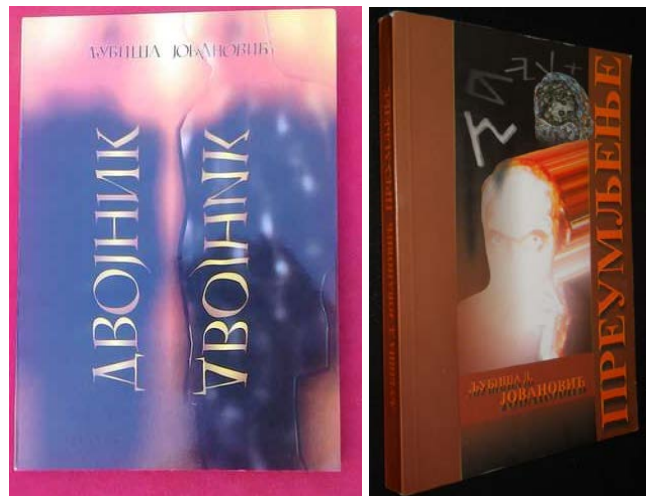
Основну школу је учио у родном месту и Параћину, гимназију је завршио у Ћуприји, а 1964. године одлази у Београд на студије агрономије. Међутим, у Аранђеловцу упознаје матуранткињу гимназије, своју будућу супругу Вукосаву, са којом заједно, наредне године, уписује студије књижевности. Након завршених студија, млади брачни пар одлази у Босну и

ради у тамошњој гимназији. Након три године враћају се у Београд, где следеће три деценије предају српски језик и књижевност у ЕТШ „Никола Тесла“.

Последње године рада у просвети проводи на месту саветника за српски језик и књижевност Завода за унапређивање образовања и васпитања.

Још као младић, цењен и поштован од свих, посебно од омладинца и школараца, био је иницијатор, покретач, редитељ и учесник многих културних акција и приредби, које су у неким случајевима имале шири регионални, па и републички карактер. Волео је спорт, посебно фудбал, и био је познати нападач и голгетер, али и тренер фудбалског клуба „Младост“. Припадао је тадашњој интелектуалној елити која је предњачила у свему.

У првом прозном остварењу, „Двојник“, објављеном 2007. године, из сећања главног јунака и приповедача на детињство послератних година, школске, гимназијске и професорске дане, васкрсавају живописни ликови вешто сликајући људске судбине дијалекатски обојеним говором поморавског краја.

Двојник и Преумљење

„Преумљење“, објављује 2008. године, књижевно уметничким језичким изразом открива специфичан угао гледања на културну прошлост нашег народа. Аутор не показује амбиције да овај неуобичајени приступ обраде научне грађе (посебно историјске) преточи у научну студију, већ да га учини „путовањом“ за властита будућа истраживања и преумљења читалаца.

„Аврамову земљу“ објављује 2017. године у којој трагајући за сопственим идентитетом прави паралелу свог родослова са библијским праоцима, а балканска ветрометина у великој

је мери блиска израиљском страдању и странствовању, што се у овој прози огледа кроз изванредно осликавање ликова и њихових животних судбина. „Аврамова земља“ је борба против заборава и људског немара, „зато је обавеза сваког свесног појединца да у складу са својим интелектуалним и умним способностима негује успомене на своје претке, и да их преноси на своје потомке“, оставио нам је завештање професор и књижевник Љубиша Јовановић.

Аврамова земља проф. Љубиша Јовановић

Као члан Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина у Београду сарађивао је и уређивао гласило „Параћинац“, истичући у својим текстовима богату параћинску паметарницу/историју.

Српска духовна академија у Параћину доделила му је 2015. године високо признање „Стефан Даскал“ за образовно-књижевни рад и примила га за редовног члана ове националне установе.

Нека му је вечна слава и хвала на земљи, а милост Господња на небу.

Мирослав Димитријевић

Информације из Удружења

Рад Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина у Београду је као и у осталим сферама живота и рада погођен пандемијом Корона вируса, која је спречила наша редовна окупљања и активности које смо традиционално одржавали последњег уторка у месецу. Своја последња редовна окупљања пре проглашења пандемије смо имали још у 2020. години у фебруару месецу. На овом окупљању је објављен и подељен број 41 нашег Гласника Параћинац. У међувремену од како се нисмо окупљали објављен је и број 42 у септембру

2020. године. Од тада није било редовних окупљања, већ су се активности Удружења свела на личну комуникацију и дружење преко друштвених мрежа и нашег портала на фејсбук профилу Удружења.

Гласило Параћинац у 2020. години

Сада је пред Вам и први број гласила Параћинац у овој години, и то 43. по реду. У најновијем броју можете да наставите са читањем сталних рубрика: Параћинске паметарнице, Знаменити параћинац, Активности Удружења, Спорт.

Надамо се да ова ситуација неће предуго трајати, и да ћемо на јесен ове године моћи да обновимо редовна окупљања.

Удружење Параћинаца и пријатеља Параћина

СПОРТ

Два параћинска српсколигаша са оптимизмом чекају финиш првенства Зелено пролеће Јединства и СФС Борац

Параћин. До краја првенства бурног такмичења у Српској лиги, група исток, у тренутку када ово пишемо, остало је још седам кола. Два клуба из нашег града на Црници, Јединство и СФС Борац финиш у

овогодишњем „издању“, које ће бити упамћено по томе што, од 20 клубова чак 13 могу да испадну дочекују с убеђењем да могу остварити циљ. Наиме, према пропозицијама по којима се само такмичење одржава само пласман изнад осмог места може да значи сигуран пут у наредно српсколигашко првенство.

Фудбалери Јединства јесенас се нису прославили. Од 19 мечева, колико је требало да одиграју, два последња нису играли, а из 17 мечева инкасирано је само 22 бода и забележен пласман на 12. место. Како су ствари тада изгледале, са таквим скором, би тим са градског стадиона и завршио јесењи део. Током прелазног периода руководство клуба, на челу са Др Миливојем Милошаковићем је посегло за потпуним реновирањем играчког кадра, а да су играчи који су доведен, били пун погодак видело приликом одигравања заосталих мечева у којима је освојено свих шест бодова. Потом, до праве форме нови тим који са клупе предводи Владимир Пантелић је дошао тек у 25. колу када је ремијем у Трстенику (1:1) освојен бод, а онда уследиле су све боље и боље игре па је у следећих шест наступа забележено пет победа, а један меч је завршен ремијем. Тренутно Јединство се налази на седмом месту са 51 – ним освојеним бодом и са добрим изгледима да се са наредног гостовања слабањим Жупљанима укњижи нова „тројка“.

СФС Борац који је током јесени деловао веома стабилно, а после 19 кола (половина првенства) заузимао седмо место које је досегнуто освајањем 28 бодова. Међутим, победа остварена у заосталом мечу са Кабловима (7:0) уместо да донесе радост однела је са клупе тренера Марка Будисалића. Бројни неспоразуми на релацији управа клуба – тренер резултирала је оставком Будисалића и довођењем новог шефа стручног штаба, Зорана Терзића, из Јагодине. Са новим стратегом „Стакларци“ су у протеклих дванаест кола пролећног дела првенства остварили пет победа, исто толико ремија и два пораза. На тај начин стигло се до, укупно, 48 освојених бодова и тренутне деобе 8. 9. и 10. места са Трстеником ППТ и Тимочанином. Утисак је да је тим са стадиона крај Црнице требало да има бар још два бода више на свом конту као и то да „реми“ са аутсајдером ГФК Моравом из Владичиног Хана, пред својим навијачима, може скупо да кошта. Управо зато је наредна утакмица са ОФК Синђелићем меч

од посебног значаја, али су сви у СФС Борцу убеђени да је опстанак у српсколигашком друштву реалност.

Миодраг Перић

Одојкаши Борца првенство завршили на шестом месту Прве лиге Србије Богатство није у новцу

Параћин. Баш кад су напунили четири деценије постојања одбојкаши Борца досегли су највећи успех у историји. Одбојкашки клуб Борац основан је 1980. године и све до почетка друге деценије овог века играо је под заставом спортског друштва које јесу основали радници Српске фабрике стакла. Нови законски аршини као и морање престројавања овај клуб су натерали да дели судбину свих спортских колектива у параћинској општини. То је значило да и одбојкаши Борца морају на општинске јасле. У почетку на тим јаслама није било довољно средстава за одбојку као спорт, али су у клубу направили стратегију и она им је донела напредак. Остваривани резултати натерали су челнике политичких власти у граду на Црници да почну да обраћају пажњу на клуб па су финансијске ињекције из општинске касе бивале све веће. Како су улагања у Борац бивала све већа тако је и клуб растао и прошлу сезону завршио на првом месту Прве Б лиге изборивши уједно пласман у друго по квалитету такмичење у Републици.

Морали смо да се прилагодимо новим трендовима, а они су се огледали у томе да, најпре убедимо водеће политичке структуре у то шта значи представљати општину у тако високом рангу. То нам је донело да нам буде увећано давање из општинског буџета, а оно је нарасло на четири милиона динара. Како та количина опредељених средстава није била довољна морали смо да тражимо и алтернативне изворе, јер смо ушли у надметање са клубовима који су располагали и

пет пута већим буџетом. Помоћ је стигла из самог државног одбојкашког савеза, а нешто средстава смо добили и од неких спонзора па смо успели да изгурамо сезону. Наши играчи играли су срцем па смо, иако смо били најсиромашнији клуб у лиги, успели да освојимо шесто место и останемо у друштву прволигаша – рекао нам је Ботко Перић, капитен параћинског тима.

Освајање шестог места није једина тековина до које је Борац стигао у првенству. Победе над много богатијим клубовима попут Клека Србијашуме, Новог Сада Манекса, Смедерево Царине показале да новац није једино богатство већ да оно лежи у добром раду. Да је тако потврда стиже и из највиших Државних одбојкашких форума који су Параћин уврстили на мапу одбојкашких градова Србије.

Миодраг Перић

Позив на сарадњу у Параћинцу

Позив свим члановима и пријатељима нашег Удружења за сарадњу у нашем гласилу је стално отворен. Сваки користан текст, идеју, вест, коментар, информацију можете откуцати и послати нам на е-mail

udruzenje.paracinaca@gmail.com

Врло радо ћемо то објавити и поделити са осталим члановима удружења на страницама нашег гласила или на интернет презентацији или на Facebook профилу.

Хвала.

Редакција Гласила Параћинаца

Захвалница

Драгим пријатељима из компаније „NID-energy systems“ се захваљујемо на подршци у раду Удружења.

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Захвалница

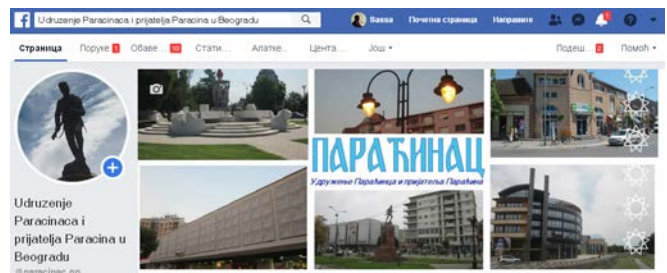

Драгим пријатељима из Удружења Крагујевчана и пријатеља Крагујевца се захваљујемо на веома успешној сарадњи.

ПУТУЈТЕ ЈЕФТИНО, БРЗО И УДОВНО!

Захваљујемо се на сарадњи појединцима и колективима који су помогли излазак овог броја и позивамо будуће поклонице нашег гласила на сарадњу.

Активности Удружења као и информације о редовним окупљањима можете пратити на Facebook профилу Удружење Paracinaca i prijatelja Paracina u Beogradu, као и на нашем сајту на адреси www.paracinac.com.

Гласило удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Редакцијски одбор: др Саша Живановић (главни уредник), Петар Живановић, Бранко Куцина, Дејан Лазаревић, Слађана Ристић (секретар редакције).

Техничка припрема и уређење: др Саша Живановић

Адреса: бул. Деспота Стефана 12, Београд

веб адреса: www.paracinac.com

ПАРАЋИНАЦ
Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

